

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 30. August 1940.

86. Stück.

Preis: K 1.—.

Sbírka zákonů a nařízení

Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 30. srpna 1940.

Cena: K 1.—.

Částka 86.

Inhalt: 272. Verordnung, womit Vorschriften über die Abwehr und Bekämpfung der ansteckenden Blutarmut der Einhufer erlassen werden.

Obsah: 272. Nařízení, kterým se vydávají předpisy k zamezení a potlačení nakažlivé chudokrevnosti jednokopytníků.

272.

Regierungsverordnung vom 18. Juli 1940,

womit Vorschriften über die Abwehr und Bekämpfung der ansteckenden Blutarmut der Einhufer erlassen werden.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des Art. II des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

1. Abschnitt.

Art. I.

§ 1.

(1) Die ansteckende Blutarmut (infektiöse Anämie) der Einhufer (Pferde, Esel, Maultiere und Maulesel) wird unter die gemäß § 16 des Gesetzes vom 6. August 1909, R. G. Bl. Nr. 177, anzeigepflichtigen Tierseuchen eingereiht. Die im § 17 dieses Gesetzes festgesetzte Anzeigepflicht betrifft bei der ansteckenden Blutarmut der Einhufer grundsätzlich nur die Tierärzte. Den Besitzern der Tiere obliegt die Anzeigepflicht nur dann, wenn Erscheinungen der Seuche bei weiteren Einhufern nach der Feststellung der Krankheit durch den Tierarzt aufgetreten sind.

(2) Bei der Tilgung und Abwehr der ansteckenden Blutarmut der Einhufer ist, sofern nichts anderes bestimmt ist, entsprechend den Bestimmungen der §§ 2 und 3 und der Abschnitte II, III, VI und VII des Ges. R. G. Bl. Nr. 177/1909 und den einschlägigen

Vládní nařízení

ze dne 18. července 1940,

kterým se vydávají předpisy k zamezení a potlačení nakažlivé chudokrevnosti jednokopytníků.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Oddíl 1.

Čl. I.

§ 1.

(1) Nakažlivá chudokrevnost (infekční anaemie) jednokopytníků (koní, oslů, mulů a mezků) zařazuje se mezi nakažlivé nemoci zvířat, které nutno oznamovati podle § 16 zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 177 ř. z. Povinnost oznamovací stanovenou v § 17 tohoto zákona mají u nakažlivé chudokrevnosti jednokopytníků zásadně jen veterináři. Držitelé mají oznamovací povinnost jen, vyskytly-li se příznaky nákazy u dalších jednokopytníků po zjištění choroby veterinářem.

(2) Při tlumení a zamezování nakažlivé chudokrevnosti jednokopytníků jest postupovati, pokud není jinak stanoveno, přiměřeně podle ustanovení §§ 2 a 3 a oddílů II, III, VI a VII zák. č. 177/1909 ř. z. a příslušných ustanovení nařízení ze dne 15. října 1909, č. 178

Bestimmungen der Verordnung vom 15. Oktober 1909, R. G. Bl. Nr. 178, mit welchen Durchführungsbestimmungen zu dem Gesetze R. G. Bl. Nr. 177/1909 erlassen werden, vorzugehen.

(3) Eine Belehrung über die Anzeichen, die den Verdacht der ansteckenden Blutarmut der Einhufer erwecken, wird das Ministerium für Landwirtschaft erlassen und im Amtsblatte verlautbaren.

Art. II.

§ 2.

Als ansteckungsverdächtig der ansteckenden Blutarmut der Einhufer sind Einhufer anzusehen, die innerhalb der letzten 180 Tage vor Feststellung des Falles von ansteckender Blutarmut der Einhufer in derselben Stallung oder auf derselben Weide mit an der ansteckenden Blutarmut erkrankten oder ihrer verdächtigen Tieren eingestellt waren oder die überhaupt mit ihnen in solche Berührung gekommen sind, daß sie dadurch angesteckt werden konnten.

§ 3.

(1) Bei jedem als an ansteckender Blutarmut erkrankt oder dieser verdächtig befundenen Einhufer und nach Bedarf auch von ansteckungsverdächtigen Einhufern ist eine Blut- und Kotprobe zu entnehmen und zur laboratorischen Untersuchung an die Institute, die das Ministerium für Landwirtschaft bestimmen und im Amtsblatte verlautbaren wird, einzusenden. Die Blutproben- und Kotentnahme und die laboratorische Untersuchung erfolgt von Amts wegen.

(2) In besonders triftigen Fällen (Massenerkrankungen von Pferden, Gefährdung von wertvollem Zuchtmaterial durch Ansteckung u. ähnl.) kann das Ministerium für Landwirtschaft die Feststellung der Diagnose der ansteckenden Blutarmut der Einhufer durch Übertragung des Blutes des verdächtigen Tieres auf ein Versuchspferd anordnen. Dieser Versuch kann nur an der tierärztlichen Hochschule oder in einem zu diesem Zweck eingerichteten wissenschaftlichen Institut vorgenommen werden.

§ 4.

(1) Die kranken oder der ansteckenden Blutarmut verdächtigen oder ansteckungsverdächtigen Einhufer sind durch das Ausschneiden der Buchstaben „I A“ in den Haaren auf der rechten Halsseite zu kennzeichnen.

ř. z., jímž se vydávají prováděcí ustanovení k zákonu č. 177/1909 ř. z.

(3) Poučení o příznacích, které vzbuzují podezření nakažlivé chudokrevnosti jednokopytníků, vydá ministerstvo zemědělství a vyhlásí v Úředním listě.

Čl. II.

§ 2.

Za podezřelé z nakažení nakažlivou chudokrevností jednokopytníků buďtež pokládání jednokopytníci, kteří v posledních 180 dnech před zjištěním případu nakažlivé chudokrevnosti jednokopytníků byli chováni v téže stáji nebo na téže pastvině se zvířaty nakažlivou chudokrevností nemocnými nebo podezřelými, nebo vůbec přišli-li s nimi v takový styk, že tím mohli býti nakaženi.

§ 3.

(1) Od každého jednokopytníka, shledaného nemocným nebo podezřelým z nakažlivé chudokrevnosti, a podle potřeby i od jednokopytníků z nakažení podezřelých budiž odebrána zkouška krve a trusu a zaslána k laboratornímu vyšetření do ústavů, které určí a vyhlásí ministerstvo zemědělství v Úředním listě. Odebrání zkoušky krve a trusu a laboratorní vyšetření děje se z úřední moci.

(2) Ve zvláště významných případech (hromadná onemocnění koní, ohrožení cenného chovného materiálu nákazou a pod.) může ministerstvo zemědělství naříditi zjištění diagnózy nakažlivé chudokrevnosti jednokopytníků přenosem krve podezřelého zvířete na pokusného koně. Pokus tento může býti proveden jen na vysoké škole zvěrolékařské nebo ve vědeckém ústavě k tomu zařízeném.

§ 4.

(1) Jednokopytníci nemocní nebo z nakažlivé chudokrevnosti podezřelí nebo z nakažení podezřelí buďtež označení vystřihnutím písmen „I A“ ve vlasech na pravé straně krku.

(2) Falls nicht die Tötung der an ansteckender Blutarmut erkrankten Einhufer laut § 16 vorgenommen wurde, ist das Ausschneiden der Buchstaben „I A“ durch ihr Ausbrennen auf derselben Halsseite zu ersetzen.

§ 5.

(1) Die kranken oder der ansteckenden Blutarmut verdächtigen Einhufer können aus dem verseuchten Gehöft (Standort) nur zur Tötung nach vorheriger Bewilligung der Bezirksbehörde fortgeschafft werden.

(2) Die Landesbehörde kann die Überführung der ansteckungsverdächtigen Einhufer auf einen neuen Aufenthaltsort bewilligen. Die Bestimmungen des § 15 gelten, was die Überführung der Einhufer betrifft, auch für den neuen Aufenthaltsort.

§ 6.

Die Heilbehandlung der kranken oder verdächtigen Einhufer dürfen nur Tierärzte vornehmen. Die benützten Instrumente müssen unverzüglich desinfiziert werden; chirurgische Instrumente und Injektionsbestecke müssen ausgekocht werden und dies hat sofort nach Gebrauch bei jedem Tiere zu geschehen.

§ 7.

Kranke und seuchenverdächtige Einhufer sind von den übrigen Einhufern abgesondert zu halten; womöglich sollen auch die seuchenverdächtigen von den kranken Tieren getrennt gehalten werden.

§ 8.

Für alle Einhufer des verseuchten Gehöftes (Standortes) ordnet die Bezirksbehörde eine Sperre mit folgender Wirkung an:

a) die Einhufer dürfen nicht auf die Weiden getrieben werden; es muß ihr Verkehr mit anderen Einhufern verhindert werden, sie dürfen nicht in fremden Stallungen eingestellt werden und es dürfen für sie keine fremden Futtertröge und Futterkrippen, beziehungsweise Tränkevorrichtungen und andere Gerätschaften benützt werden;

b) Einhufer, die nicht im verseuchten Gehöfte (Standorte) gehalten werden, dürfen in dieses nicht eingeführt werden;

c) Weiden, die von kranken oder der ansteckenden Blutarmut verdächtigen Einhufern benutzt werden, sind für die Dauer eines Jahres von der Benützung für Einhufer ausgeschlossen;

(2) Nebylo-li přikročeno k zabití jednokopytníků nemocných nakažlivou chudokrevností podle § 16, buďž vystřihnutí písmen „I A“ nahrazeno jejich vypálením na téže straně krku.

§ 5.

(1) Jednokopytníci nemocní nebo podezřelí z nakažlivé chudokrevnosti mohou býti odstraněni ze zamořeného dvorce (stanoviště) jenom na zabití po předchozím povolení okresního úřadu.

(2) Zemský úřad může povolit, aby jednokopytníci z nakažení podezřelí byli převedeni do nového místa pobytu. Ustanovení § 15 platí, pokud se týká převedení jednokopytníků, i pro nové místo pobytu.

§ 6.

Léčiti nemocné a podezřelé jednokopytníky mohou pouze veterináři. Použité nástroje musí býti neprodleně desinfikovány; chirurgické nástroje a injekční soupravy musí býti vyvařeny, a to ihned po použití u každého zvířete.

§ 7.

Nemocní a z nákazy podezřelí jednokopytníci buďtež chováni odděleně od ostatních jednokopytníků; je-li to možné, buďtež i z nákazy podezřelí odděleni od nemocných.

§ 8.

Pro všechny jednokopytníky zamořeného dvorce (stanoviště) nařídí okresní úřad uzávěru s těmito účinky:

a) jednokopytníci nesmějí býti vyháněni na pastviny, musí býti zabráněno jejich styku s jinými jednokopytníky, nesmějí býti ustájováni v cizích stájích a nesmí býti pro ně používáno cizích žlabů a jeslí, případně nádob na napájení a jiného nářadí;

b) jednokopytníci, kteří nejsou v zamořeném dvorci (stanovišti) chováni, nesmějí do něho vstupovati;

c) pastviny použité nemocnými nebo z nakažlivé chudokrevnosti podezřelými jednokopytníky jsou vyloučeny na dobu jednoho roku z používání pro jednokopytníky;

d) die von kranken und der ansteckenden Blutarmut verdächtigen Einhufern stammenden Abfälle, wie Dünger, Futter-Streureste und ähnl., die Ansteckungsstoff enthalten können, sind zu verbrennen oder zu verscharren, einzuackern oder zu kompostieren. Die angeführten Abfälle dürfen nicht auf von Einhufern benützte Weiden gebracht werden. Die Jauche muß, soweit sie nicht zur Kompostierung verwendet wird, desinfiziert werden. Die näheren Vorschriften über die Durchführung der Unschädlichmachung der Abfälle, namentlich des Düngers durch Kompostierung, wird das Ministerium für Landwirtschaft herausgeben und im Amtsblatte verlautbaren;

e) in verseuchten Stallungen und an Orten vor den Stallungen ist die Desinfizierung wiederholt und regelmäßig, besonders nach der Beseitigung der kranken Tiere aus dem Stalle durchzuführen. Dabei ist darauf zu achten, daß die Desinfizierung der Standplätze der Tiere und Stallgerätschaften besonders gründlich durchgeführt wird. Die abschließende Desinfizierung, die nach der Tilgung der Seuche vorzunehmen ist, muß unter der Aufsicht eines Amtstierarztes durchgeführt werden;

f) die Besitzer von der Sperre unterworfenen Einhufern sind verpflichtet, zum Zwecke der Verfolgung der Krankheit durch den Amtstierarzt, nach dessen Weisungen jeden Tag morgens und abends, solange Seuchenverdacht besteht, die Temperatur der Einhufer mit dem Thermometer festzustellen und in die Vormerkliste über die Temperatur, die ihnen vom Amtstierarzt beigelegt wird, einzutragen. Das Thermometer muß nach der Messung eines jeden Einhufers eigens gereinigt und desinfiziert werden.

§ 9.

Das verseuchte Gehöft (der Standort) unterliegt der regelmäßigen Aufsicht der Bezirksbehörde, die in der Regel einmal im Monat die sanitäre Untersuchung der Tiere durch den Amtstierarzt vornimmt.

§ 10.

(1) Die Bezirksbehörde kann von Fall zu Fall noch vor der Aufhebung der angeordneten Schutzmaßnahmen (§ 8) die Bewilligung erteilen, daß im verseuchten Gehöft (Standort) die der ansteckenden Blutarmut verdächtigen Einhufer mit den ansteckungsverdächtigen Einhufern zur Arbeit auf den zum Gehöft (Standort) gehörenden Grundstücken

d) odpadky pocházející od nemocných nebo z nakažlivé chudokrevnosti podezřelých jednokopytníků, jako hnůj, zbytky krmiv, steliva a pod., které mohou obsahovati nakažlivinu, buďtež spáleny nebo zakopány, zaorány nebo zkompostovány. Uvedené odpadky nesmějí býti dány na pastviny používané jednokopytníky. Močůvka, pokud se jí nepoužije ke kompostování, musí býti podrobena desinfekci. Blížejší předpisy o provedení zneškodnění odpadků, zejména hnoje zkompostováním, vydá ministerstvo zemědělství a vyhlásí v úředním listě;

e) v zamořených stájích a místech před stájemi jest prováděti opětovně a pravidelně desinfekci, zvláště pak po odstranění nemocných zvířat ze stáje. Při tom jest dbáti, aby důkladně bylo desinfikováno stání zvířat a stájové nářadí. Závěrečná desinfekce, již jest vykonati po utlumení nákazy, musí býti provedena za dozoru úředního veterináře;

f) držitelé jednokopytníků daných pod uzáveřou jsou povinni pro potřebu sledování choroby úředním veterinářem podle jeho pokynů zjišťovati teploměrem a zapisovati do záznamů o teplotě, který jim bude úředním veterinářem dodán, ráno a večer každého dne, pokud trvá podezření z choroby, teplotu jednokopytníků. Teploměr musí býti po upotřebení u každého jednokopytníka zvláště očištěn a desinfikován.

§ 9.

Zamořený dvorec (stanoviště) jest podroben pravidelnému dozoru okresního úřadu, který zpravidla jednou měsíčně vykoná úředním veterinářem zdravotní prohlídku zvířat.

§ 10.

(1) Okresní úřad může od případu k případu udělovati ještě před zrušením zavedených opatření (§ 8) povolení, aby v zamořeném dvořci (stanovišti) byli jednokopytníci podezřelí z nakažlivé chudokrevnosti zapřaháni s jednokopytníky podezřelými z nakažení k pracem na pozemcích patřících k dvořci (stanovišti), vyžadují-li to nutné potřeby

zusammengespannt werden, wenn dies dringende wirtschaftliche Bedürfnisse erfordern und wenn jede Berührung mit fremden Einhufern ausgeschlossen ist.

(2) Die Bezirksbehörde kann die Verwendung von ansteckungsverdächtigen Einhufern zu Arbeiten ohne örtliche Beschränkung unter der Bedingung erlauben, daß diese mit fremden Einhufern nicht in Berührung kommen werden.

(3) Die Einhufer, die nach den vorstehenden Absätzen zu Arbeiten außerhalb des verseuchten Gehöftes (Standortes) verwendet werden dürfen, hat der Besitzer durch ein Schildchen mit der Aufschrift „Ansteckende Blutarmut“ sichtbar zu kennzeichnen. Diese Einhufer dürfen weder in fremde Stallungen eingestellt werden, noch dürfen sie fremde Futtertröge, Futterkrippen, beziehungsweise Tränkeimer oder andere Gerätschaften benutzen.

§ 11.

Die Landesbehörde kann aus dringenden wirtschaftlichen Gründen erlauben, daß in das verseuchte Gehöft (Standort) Einhufer, die in demselben nicht gehalten wurden, eingeführt und dort eingestallt werden dürfen. Diese Einhufer müssen jedoch abgesondert von den übrigen Einhufern eingestallt werden.

§ 12.

(1) Wenn ansteckende Blutarmut in der Gemeinde längere Zeit und in bedrohlicher Ausbreitung geherrscht hat, kann die Landesbehörde anordnen, daß Einhufer auch aus unverseuchten Gehöften (Standorten) in der Gemeinde nur mit Genehmigung der Bezirksbehörde, und zwar nur zur Tötung in öffentlichen Schlachthöfen fortgeschafft werden dürfen.

(2) Die Landesbehörde kann auch verbieten, daß Stuten aus solchen Gemeinden dem Hengste zugeführt werden, zu dem Stuten aus anderen unverseuchten Gemeinden geführt werden. Sie kann auch verbieten, daß fremde Stuten aus anderen Gemeinden in die verseuchte Gemeinde zum Hengste geführt werden.

§ 13.

(1) Die Besitzer von Einhufern in durch ansteckende Blutarmut verseuchten Gehöften (Standorten) sind verpflichtet, den Tod jedes an dieser Seuche erkrankten oder derselben verdächtigen Einhufers unverzüglich der Bezirksbehörde anzuzeigen. Die Anzeige ist der

hospodářské a je-li jakýkoliv styk s cizími jednokopytníky vyloučen.

(2) Okresní úřad může povolit používání jednokopytníků z nakažení podezřelých k pracem bez místního omezení za podmínky, že nepřijdou do styku s cizími jednokopytníky.

(3) Jednokopytníky, jichž smí býti podle předchozích odstavců použito k pracem mimo zamořený dvorec (stanoviště), jest držitel povinen viditelně označiti štítkem s nápisem „Nakažlivá chudokrevnost“. Jednokopytníci tito nesmějí býti zastaveni ani do cizích stájí, ani nesmějí používati cizích žlabů, jeslí, případně nádob na napájení a jiného nářadí.

§ 11.

Zemský úřad může z nutných hospodářských důvodů povolit, aby do zamořeného dvorce (stanoviště) mohli vstoupiti a v něm býti ustájeni jednokopytníci, kteří v něm nebyli chováni. Tito jednokopytníci musí však býti ustájeni od ostatních jednokopytníků odděleně.

§ 12.

(1) Vyskytovala-li se nakažlivá chudokrevnost v obci po delší dobu a v hrozivém rozšíření, může zemský úřad naříditi, že i z nezamořených dvorců (stanovišť) v obci mohou býti jednokopytníci odstraněni toliko s povolením okresního úřadu, a to jen na zabítí ve veřejných jatkách.

(2) Zemský úřad může též zakázati, aby klisny z takovýchto obcí byly voděny k hřebci, ke kterému jsou voděny klisny z jiných nezamořených obcí. Také může zakázati, aby cizí klisny z jiných obcí byly voděny k hřebci do zamořené obce.

§ 13.

(1) Držitelé jednokopytníků ve dvorcích (stanovištích) zamořených nakažlivou chudokrevností jsou povinni oznámiti ihned okresnímu úřadu smrt každého jednokopytníka touto nákazou nemocného nebo z ní podezřelého. Oznámení jest učiniti osobně, poslem, te-

Bezirksbehörde persönlich, durch einen Boten, telephonisch oder telegraphisch zum Zwecke der Vornahme der Obduktion zu erstatten.

(2) Die Tötung von an ansteckender Blutarmut erkrankten oder der Seuche verdächtigen Tieren durch Blutentziehung oder die Obduktion solcher Tiere im verseuchten Gehöfte (Standorte) ist verboten. Es ist aber zulässig, solche Tiere im verseuchten Gehöfte (Standorte) ohne Blutentziehung zu töten. Die an ansteckender Blutarmut erkrankten Einhufer durch Blutentziehung zu töten und zu obduzieren ist nur in Kafillereien, Wasenmeistereien und auf Verscharrungsplätzen erlaubt.

(3) Die Haut von verendeten, getöteten oder geschlachteten an ansteckender Blutarmut erkrankten oder derselben verdächtigen Einhufern kann erst nach der Desinfizierung und Trocknung verwendet werden.

§ 14.

(1) Die veterinär-polizeilichen Maßnahmen (§ 8) in verseuchten Gehöften (Standorten) können durch die Bezirksbehörde nach Durchführung der abschließenden Desinfizierung unter Aufsicht des Amtstierarztes [§ 8, lit e)] aufgehoben werden:

a) nach Ablauf einer Zeit von 2 Monaten nach der Beseitigung aller Einhufer aus dem verseuchten Gehöft (Standort) entweder durch Verenden oder Tötung,

b) nach Beseitigung aller klinisch kranken oder verdächtigen Einhufer, wenn bei den verbliebenen Einhufern innerhalb einer Zeit von 6 Monaten keine feststellbaren Kennzeichen zu Tage treten.

(2) Die Ausschließung von der Benützung der Weiden für Einhufer auf ein Jahr [§ 8, lit. c)] bleibt auch nach der Aufhebung der Maßnahmen in Geltung.

(3) Bei Seucheverdacht sind die angeordneten Maßnahmen gleich nach Ausschließung des Seuchenverdachtetes aufzuheben.

(4) Die im Absatz 1, lit. a), angegebene Zeitdauer von 2 Monaten kann die Landesbehörde aus dringenden wirtschaftlichen Gründen verkürzen und die Einstellung gesunder Einhufer bewilligen, wenn sie nicht in Standplätze eingestallt werden, wo kranke oder der ansteckenden Blutarmut verdächtige Einhufer gestanden sind.

lefonicky nebo telegraficky okresnímu úřadu za účelem provedení pitvy.

(2) Usmrcovati jednokopytníky nemocné nakažlivou chudokrevností nebo z ní podezřelé vypouštěním krve a pitvati je v zamořeném dvorci (stanovišti) se zakazuje. Jest však přípustno, aby taková zvířata byla usmrcena v zamořeném dvorci (stanovišti) bez vypuštění krve. Usmrcovati jednokopytníky nemocné nakažlivou chudokrevností vypuštěním krve a je pitvati jest dovoleno toliko v kafileriích, pohodnicích nebo na mrchovištích.

(3) Kůže uhynulých, zabitých nebo poražených jednokopytníků, nemocných nebo podezřelých z nakažlivé chudokrevnosti, mohou býti upotřebeny teprve po desinfekci a usušení.

§ 14.

(1) Veterinárněpolicejní opatření (§ 8) v zamořených dvorcích (stanovištích) mohou býti okresním úřadem zrušena po provedení závěrečné desinfekce za dozoru úředního veterináře [§ 8, písm. e)]:

a) po uplynutí doby 2 měsíců po odstranění všech jednokopytníků ze zamořeného dvorce (stanoviště), ať uhynutím nebo zabitím,

b) po odstranění všech klinicky nemocných nebo podezřelých jednokopytníků, neobjevili se u zbylých jednokopytníků po dobu 6 měsíců zjistitelné příznaky.

(2) Vyloučení z používání pastvin jednokopytníky na dobu jednoho roku [§ 8, písm. c)] zůstává v platnosti i po zrušení opatření.

(3) Při podezření nákazy buďtež nařízená opatření odvolána ihned, jakmile bylo podezření nákazy vyloučeno.

(4) Doby 2 měsíců uvedenou v odstavci 1, písm. a) může zemský úřad z nutných hospodářských důvodů zkrátiti a povoliti zastavení zdravých jednokopytníků, jestliže nebudou ustájeni na místech, kde stáli nemocní a z nakažlivé chudokrevnosti podezřelí jednokopytníci.

§ 15.

(1) Die ansteckungsverdächtigen Einhufer in unverseuchten Gehöften (Standorten) sind abgesondert unterzubringen und für die Dauer von 6 Monaten unter veterinär-polizeiliche Aufsicht zu stellen, die aufzuheben ist, wenn der Amtstierarzt nach Ablauf der Beobachtungszeit ihre Unbedenklichkeit feststellt. Wenn von der Zeit der letzten Ansteckungsmöglichkeit des Tieres bis zum Tage der Anzeige seines Ansteckungsverdacht 6 Monate verflossen sind, wird eine amtliche Beobachtung des Tieres nicht angeordnet, wenn dieses nicht klinisch verdächtig ist. Wenn von der Zeit der letzten Ansteckungsmöglichkeit eine kürzere Zeit als 6 Monate vergangen ist, kann die Beobachtungsfrist angemessen verkürzt werden. Die amtliche Aufsicht gemäß diesem Absatz führt die Bezirksbehörde durch.

(2) Die Bestimmungen des § 8, lit. a) und f), und des § 10, Abs. 2, gelten auch für die im Absatze 1 angeführten Fälle. Die Anzeigepflicht der Besitzer der Tiere die im § 1, Abs. 1, dritter Satz, und im § 13, Abs. 1, festgesetzt ist, gilt angemessen auch für diese Fälle.

2. Abschnitt.

Art III.

§ 16.

Die Landesbehörde kann die Tötung der seuchenkranken, beziehungsweise seuchenverdächtigen Einhufer anordnen:

a) wenn die ansteckende Blutarmut in einer von dieser Seuche nicht verseuchten Gegend vereinzelt auftritt und wenn zu erwarten ist, daß dadurch die Seuche schnell getilgt wird,

b) wenn unter den gegebenen Umständen durch andere gesetzliche Maßnahmen eine wirkungsvolle Verhinderung der weiteren Ausbreitung der Krankheit nicht erreicht werden kann,

c) wenn wichtige wirtschaftliche Interessen es dringend erfordern, daß die Seuche besonders rasch getilgt wird.

§ 17.

Die Bezirksbehörde kann die Tötung der der Sperre unterworfenen Einhufer anordnen, wenn festgestellt wurde, daß sie gegen das bestehende Verbot verwendet werden, oder daß sie außerhalb der für sie bestimmten Räumlichkeiten oder an Orten, zu denen ihnen

§ 15.

(1) Jednokopytníky podezřelé z nakažení v nezamořených dvorcích (stanovištích) nutno chovati odděleně a podrobiti po dobu 6 měsíců veterinárněpolicejnímu dozoru, který jest zrušiti, jestliže úřední veterinář po uplynutí doby pozorování zjistí jejich nezávadnost. Uplynulo-li od doby poslední možnosti nakažení zvířete do dne oznámení jeho podezření z nakažení 6 měsíců, nezavede se úřední pozorování zvířete, není-li toto klinicky podezřelé. Uplynula-li doba kratší než 6 měsíců od doby poslední možnosti nakažení, může se pozorovací lhůta přiměřeně zkrátiti. Úřední dozor podle tohoto odstavce vykonává okresní úřad.

(2) Ustanovení § 8, písm. a) a f) a § 10, odst. 2 platí i pro případy uvedené v odstavci 1. Oznamovací povinnost držitelů stanovena v § 1, odst. 1, třetí větě a v § 13, odst. 1 platí přiměřeně i pro tyto případy.

Oddíl 2.

čl. III.

§ 16.

Zemský úřad může naříditi zabití nákazou nemocných, případně z nákazy podezřelých jednokopytníků:

a) vyskytne-li se nakažlivá chudokrevnost jednotlivě v krajině touto nákazou nezamořeně a dá-li se očekávati, že tím bude nákaza rychle utlumena,

b) když za daných okolností jinými zákonnými opatřeními nelze dosáhnouti účinné zábrany dalšího šíření nemoci,

c) když důležité hospodářské zájmy toho nezbytně vyžadují, aby nákaza byla zvláště rychle utlumena.

§ 17.

Okresní úřad může naříditi zabití pod uzáveřu daných jednokopytníků, bylo-li zjištěno, že se jich proti záповědi užívá nebo že byli umístěni mimo místnosti jim vykázané nebo na místech, ke kterým jest přístup pro ně zakázán. V těchto případech nepřisluší za za-

der Zutritt untersagt ist, untergebracht wurden. In solchen Fällen gebührt für die getöteten Einhufer weder Entschädigung noch Ersatz.

§ 18.

Für Einhufer, die auf Anordnung der Behörde laut Bestimmung des § 16 getötet wurden, gebührt dem Besitzer des Tieres aus der Kasse des Protektorates eine Entschädigung, bzw. ein Ersatz laut Bestimmung des VI. Abschnittes des Gesetzes R. G. Bl. Nr. 177/1909 mit dem Beifügen, daß in Fällen des § 51, Abs. 2, dieses Gesetzes eine Entschädigung in der Höhe von zwei Dritteln des gemeinen Wertes gebührt.

§ 19.

Die in den §§ 53 und 54 des Ges. R. G. Bl. Nr. 177/1909 angegebenen Fristen werden bei der ansteckenden Blutarmut der Einhufer mit 180 Tagen festgesetzt.

§ 20.

(1) Die Übertretungen dieser Verordnung werden in gleicher Weise geahndet, wie die Übertretungen des § 63 des Gesetzes R. G. Bl. Nr. 177/1909, sofern es sich nicht um eine Strafhandlung, die gemäß den §§ 65 bis 67 desselben Gesetzes strafbar ist, handelt. Ansonsten gelten über die Strafverfolgung die §§ 68 und 70 bis 76 des zitierten Gesetzes.

(2) Die Bestimmungen des Absatzes 1 beziehen sich nicht auf Pflichtverletzungen, die durch diese Verordnung Amtspersonen für die Durchführung ihres Dienstes auf-erlegt sind.

§ 21.

Diese Verordnung tritt am fünfzehnten Tage nach der Kundmachung in Wirksamkeit; sie wird vom Minister für Landwirtschaft im Einvernehmen mit den beteiligten Ministern durchgeführt.

Dr. Hácha m. p.

Ing. Eliáš m. p.

Ježek m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Dr. Kapras m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Dr. Klumpar m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.

Dr. Havelka m. p.

Čípera m. p.

Bubna m. p.

bité jednokopytníky ani odškodnění, ani náhrada.

§ 18.

Za jednokopytníky, kteří byli z nařízení úřadu podle ustanovení § 16 zabiti, náleží držitel z pokladny Protektorátu odškodnění, případně náhrada, podle ustanovení oddílu VI zákona č. 177/1909 ř. z. s tím, že v případech § 51, odst. 2 tohoto zákona náleží odškodnění ve výši dvou třetin obecné hodnoty.

§ 19.

Lhůty uvedené v §§ 53 a 54 zák. č. 177/1909 ř. z. stanoví se u nakažlivé chudokrevnosti jednokopytníků na 180 dnů.

§ 20.

(1) Přestupky tohoto nařízení trestají se stejně jako přestupky § 63 zák. č. 177/1909 ř. z., pokud nejde o čin trestný podle §§ 65 až 67 téhož zákona. Jinak platí o trestním stíhání §§ 68 a 70 až 76 uvedeného zákona.

(2) Ustanovení odstavce 1 nevztahují se na porušení povinností uložených tímto nařízením úředním osobám pro konání jejich služby.

§ 21.

Toto nařízení nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čípera v. r.

Bubna v. r.